

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **B. B.**, zastoupený Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 9. 2019, č. j. 30 A 156/2017 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 25. 9. 2019, č. j. 30 A 156/2017 - 52, Krajský soud v Brně zamítl žalobu, kterou se žalobce (stěžovatel) domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2017, č. j. MV-9999-8/SO-2014, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 11. 12. 2012, č. j. OAM-58564-13/DP-2012, jímž bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání jejího odkladného účinku, v níž však neuvedl, z jakých důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podal, stejně jako neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod toto ustanovení. Navíc nebyly zaplaceny ani soudní poplatky, které jsou dle § 4 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, spojeny s podáním kasační stížnosti a rovněž s návrhem na přiznání odkladného účinku.

[3] Nejvyšší správní soud tedy vyzval stěžovatele usnesením ze dne 6. 11. 2019, č. j. 5 Azs 389/2019 – 4, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu, a petit kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 a 3 s. ř. s.) a aby splnil poplatkovou povinnost. V uvedeném usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatele také poučil o možnosti požádat soud o osvobození od soudních poplatků v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. s. a o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 11. 11. 2019. Stěžovatel sice požádal dne 26. 11. 2019 o osvobození od soudních poplatků, lhůta pro doplnění kasační stížnosti však ve středu dne 11. 12. 2019 uplynula marně.

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publ. pod č. 152/2006 Sb. ÚS, uvedl, že *„tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena“*. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy v takovém případě lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

[7] Dle předposlední věty § 35 odst. 10 s. ř. s., požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. V rozsudku ze dne 29. 8. 2017, č. j. 5 As 154/2016 – 62, publ. pod č. 3632/2017 Sb. NSS, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu sice judikoval, že citované ustanovení se uplatní i za situace, kdy účastník požádá pouze o osvobození od soudních poplatků, a to i po podání návrhu na zahájení řízení, uvedené však nelze vztáhnout na řízení o kasační stížnosti, neboť to není koncentrováno lhůtou pro její podání, nýbrž lhůtou stanovenou usnesením, kterým Nejvyšší správní soud vyzývá stěžovatele k doplnění kasační stížnosti.

[8] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani o žádosti o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud nerozhodoval vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. března 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu